

عنوان مقاله:

رابطه شدت محدودیت کمی غذایی و سطح افزایش مواد مغذی جیره با کیفیت لاشه جوجه های گوشتی

محل انتشار:

همایش ملی تغذیه دام و طیور (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سولماز رحیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد

علیرضا صیداوی - دانشیار گروه علوم دامی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت، رشت، ایران

محمود صحرایی - استادیار پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

این تحقیق به منظور بررسی تأثیر دو شدت محدودیت کمی غذایی (پانزده و سی درصد کمتر از متوسط خوراک مصرفی 11 ساعت قبل گروه شاهد که دارای تغذیه آزاد بودند) و سه سطح افزایش تراکم مواد مغذی جیره پس از اتمام دوران محدودیت (پنج، ده، و پانزده درصد بیشتر از حد احتیاجات استاندارد خود) بر خصوصیات لاشه و ویژگی های اندام های گوارشی جوجه های گوشتی انجام گرفت. آزمایش به روش فاکتوریل 2x3 با سه تکرار و ده قطعه جوجه در هر تکرار انجام شد. طبق نتایج حاصل، اثر شدت محدودیت کمی غذایی بر وزن و درصد لاشه، و وزن و وزن نسبی سینه، ران، بال ها، گردن، و اندام های گوارشی سنگدان، چین دان، پیش معده، و لوزالمعده و نیز وزن و ابعاد دوازدهره، ژئوژنوم، ایلئوم، روده کور، و قولون معنی دار نبود، اما شدت محدودیت کمی غذایی بر وزن نسبی چربی محوطه بطنی اثر معنی داری داشت و تیمارهای دارای شدت محدودیت غذایی سیدرصد، چربی حفره بطنی پایینتری از خود نشان دادند. همچنین اثر میزان افزایش مواد مغذی جیره از پایان دوره محدودیت کمی غذایی تا انتهای دوره پرورش، بر خصوصیات فوق معنی دار نبود. نتایج نشان داد افزایش مواد مغذی جیره پس از اتمام دوره محدودیت، به اندازه های بوده که توانست کاهش رشد ناشی از دوره محدودیت را جبران نماید که این امر ناشی از جبران نقصان رشد مربوط به محدودیت غذایی در دوره بازپروری است. از طرفی، اعمال محدودیت غذایی، مانع از توسعه اندام های گوارشی نشد.

کلمات کلیدی:

تراکم مواد مغذی، جوجه، روده، لاشه، محدودیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/276375>

